

skud fra det offentlige både til oprettelsen og driften, har man, som under afsnit I. D. i de indledende bemærkninger anført, endvidere fundet det rimeligt, at der udover det tilsyn, der i henhold til forsorgslovens § 156, stk. 2, føres med institutionerne gennem overinspektionen for børneforsorgen, indføres et effektivt lokalt tilsyn med institutionerne, således at det stedlige børneværnsudvalg enten får adgang til — såfremt det måtte ønskes — at udpege et medlem af institutionens bestyrelse eller til at udøve tilsynet gennem særligt beskikkede tilsynsførende, jfr. § 126, stk. 5.

Efter at der nu er indført fast lægetilsyn ved de fleste børnehaver, og et sådant tilsyn efterhånden forventes indført også ved vuggestuer, har man ikke længere anset det for påkrævet at opretholde den nugældende bestemmelse om, at den ene af bestyrelsens medlemmer så vidt muligt skal være læge.

Derimod har man ment at burde opretholde den tidligere bestemmelse, der sikrede, at der knyttes den fornødne pædagogiske sagkundskab til bestyrelsen, og foreslået, at det fremtidigt kræves, at et af bestyrelsens medlemmer så vidt muligt skal være lærer eller en i barnepleje eller som småbørnspædagog uddannet person. Man har herved forudsat, at det i reglen vil være naturligt at knytte en lærer til en institution for børn i og over den undervisningspligtige alder, en småbørnspædagog til børnehaverne og en i barnepleje uddannet person til vuggestuerne.

Til stk. 3 c. Der henvises til de indledende bemærkninger under afsnit I. E.

Til stk. 3 d. Bestemmelsen svarer til den nugældende bestemmelse i § 128, stk. 1, nr. 2.

Til stk. 3 e. Bestemmelsen svarer til den nugældende bestemmelse i § 128, stk. 1, nr. 3.

Samtidig har man foreslået den tidligere bestemmelse i § 128, stk. 2, om muligheden for at yde et mindre driftstilskud til børnehaver, der ikke udelukkende eller dog væsentligst modtager børn af mindrebemidlede forældre, opretholdt, jfr. nærmere bemærkningerne til stk. 4.

Til stk. 3 f. Bestemmelsen svarer i hovedsagen til den nugældende bestemmelse i § 128, stk. 1, nr. 4, hvorefter det er en betingelse for godkendelse til statstilskud, at institutionen opkræver en passende betaling for børnenes benyttelse af institutionen.

Den nugældende bestemmelse i § 128, stk. 1, nr. 4, om, at betalingen mindst skal svare til værdien af den kost, der af institutionen ydes børnene, er foreslået slettet, da man har fundet, at en sådan bestemmelse ikke længere er naturlig under hensyn til den betaling, der nu sædvanligvis kræves.

Den i stk. 3, sidste pkt., nævnte dispensationsadgang fra kravet om, at institutionerne skal være åbne i mindst 4 timer daglig, svarer til den nugældende bestemmelse i § 128.

Til stk. 4. Bestemmelsen svarer til den nugældende § 128, stk. 2, således som denne blev affattet ved lov nr. 126 af 31. marts 1949. Vedrørende den nærmere begrundelse for indførelsen af denne særlige tilskudsordning for børnehaver, der ikke udelukkende eller dog væsentligst modtager børn af mindrebemidlede forældre, henvises til bemærkningerne til forslaget til den fornævnte lov og den som bilag til lovforslaget optrykte indstilling fra udvalget om forebyggende børneforsorg (rigsdagstidende 1948—49, tillæg A. spalte 4105).

Da bestemmelsen har haft gyldighed i for kort tid til, at man har kunnet overse, hvorvidt tilskudsordningen, hvorefter der normalt til disse institutioner ydes 20 pct. i driftstilskud fra staten og 15 pct. fra vedkommende kommune, har virket tilfredsstillende, har man ikke ment at kunne tage endelig stilling til spørgsmålet om en eventuel ændring af disse tilskudsprocenter. Under hensyn hertil må man forbeholde sig eventuelt senere at optage dette spørgsmål til overvejelse, forinden loven i medfør af § 2 gøres til genstand for en almindelig revision i den ordentlige rigsdagssamling 1954—55.

Til stk. 5. Der henvises til bemærkningerne foran til stk. 3 b.

Til stk. 6. Der henvises til de indledende bemærkninger under afsnit I. E.

Til stk. 7. Bestemmelsen svarer til den nugældende bestemmelse i § 128, stk. 3.

Til forsorgslovens § 127.

Til stk. 1. og 2. Bestemmelserne svarer i hovedsagen til de nugældende bestemmelser i § 129, stk. 1, dog at man, som det fremgår af foranstående indledende bemærkninger under afsnit I. A., har ment at burde gå ind for en ordning, hvorefter der fremtidig påhviler kommunerne en pligt til at svare ordinært driftstilskud til anerkendte institutioner. Endvidere har man foreslået